

מלחמת העולם הראשונה

המלחמה מגיעה למטולה

המלחמה, מלחמת-העולם הראשונה החלה עבורנו ביום קיץ אחד. היינו על הגורן, כל איכר על ערימת התבואה שלו, ממהרים לגמור את הדייש לפני הגשמים.

היתה שעת צהריים, הסוסים הותרו, עמדו ואכלו ליד ערימת הקש וגם אנחנו ישבנו לאכול.

ראינו פתאום קבוצת רוכבים מתקרבת. המחשבה הראשונה היתה: שודדים! אחרי דקות אחזות הגיעו הרוכבים בדהרה, ובין רגע היתה הגורן מוקפת. היתה זו קבוצת חיילים ואיתם קצין תורכי, צעיר, מדבר צרפתית. נתן פקודה לאנשיו לאסוף את סוסי העבודה ולקחת אותם.

למזלנו שהה קלווריסקי אותו זמן במטולה והתחיל להתווכח עם הקצין. "לא יתכן, האיכרים באמצע עבודת הדייש, חייבים לגמור לפני הגשמים" והקצין בשלו: "לא יודע, קיבלתי פקודה".

קלווריסקי התרתח ואמר לנו בידיש: "הבריחו את הסוסים".

ואז הקצין נתן פקודה להכניס כדורים לקני הרובים. קלווריסקי לא נבהל ואמר: "לא נותנים".

הקצין: "יש לי פקודה".

קלווריסקי: "ניגש ביחד לג'ידדה ונטלפן משם לואלי".

הקצין: "בסדר".

קלווריסקי ביקש מהקצין לחכות עד שיביאו לו את המרכבה. רק פנה ללכת, נתן הקצין לאנשיו פקודה לזוז.